

פרשת תרומה

ויקחו לי תרומה (כה, ב)

מדוע כתוב "ויקחו לי תרומה" ולא כתוב "ויתנו לי תרומה"?

אין זאת אלא משום שבנתינת הצדקה אנו מקיימים מצווה גדולה, לכן בנתינה זו אנו לוקחים לעצמנו מצווה.

וכך אמרו חז"ל במדרש רבה: "יותר ממה שבעל הבית עושה עם העני, עושה העני עם בעל הבית".

אמנם בעל הבית הוא הנותן פרוטה לעני, אולם העני גורם לבעל הבית שיקיים מצווה השווה יותר מאלפי זהב וכסף!

מעשה שהיה בגאון רבי הלל מקולומיי, מגדולי תלמידי ה"חתם סופר", שבהיותו בחור ישיבה התאכסן ואכל אצל אחד מבעלי הבית שבעיר פרשבורג.

יום אחד האריך ה"חתם סופר" באמירת השיעור, ורבי הלל איחר לארוחת צהריים בבית מארחו.

כעס בעל הבית על בחור הישיבה, צעק עליו והעליב אותו מאד.

עזב רבי הלל את הבית בבושה ושלח להודיע למארחו כי מיום זה והלאה לא יוכל עוד להתארח בביתו.

הבין בעל הבית כי טעה ולא נהג כראוי לכן בא אל הישיבה וכאשר פגש את רבי הלל שאל: על מה חרי האף הגדול? מדוע אינך רוצה לבוא אל ביתי עוד?

במסחר, אתה מקבל חלק בתורה שאני לומד ובתמורה אתה נותן לי מקום ללון ומזון להחיות את נפשי. אולם אם מסחר הוא זה, מה מקום יש לך להתרגז עלי כאשר אני מאחר אל ביתך? והרי עסקתי בתורה בזמן זה, לא בכדי אחרתי לבוא.

אין זאת סיים רבי הלל כי לדעתך אתה "נותן" ואני "מקבל", אם כך הם פני הדברים אינני מעוניין בכך משום שאיני חפץ להיות נתמך.

מקור: וקראת לשבת עונג